

נשארה תמונה

מאת: איזי מן

נשארה תמונה. הוא במדים... עם הקסדה על הראש... הרובה על הכתף... בנעלים
הגבוהות... / הפרדה בלשכת הגיוס... הנשיקה בתחנה המרכזית... הפרח מהחברה...
נפנוף היד להתראות / עם הפלב בחצר... נושא אלוניקה באמון... עם החברים בים...
ואחר כך במסע הכמתה... / ואחר כך מקבל דרגה... ויושב עם סבא ליד שלחן השבת...
ועולה אל הקו... וקורא ספר במטה... / וממתין בתחנת ההסעה... וחוזר לרגילה...
והמדים זרוקים על הפסא... והארוחה בערב החג... / ופתאום דפיקה על הדלת.
המלים הקצרות. השקט. הבכי. - - - הוא נהרג //

נשארה תמונה. החבר שנצל - בזכותו... החובש שנסה הכל... המפקד ומחלקה שלמה
של חילים / המגיד. חבר לצוות. המורה מהתיכון - - לכלם מלים דומות, אבל לאף אחד
אין מלים / הוא היה מיחד... עם המון חברים... רציני ומצחיק... אהב את הארץ... רצה
לראות עולם... / נגן בגיטרה... יצא לבלות... שחק כדורגל... אהב שירי מולדת והפיר כל
מלה / והיו לו חלומות... היה בן כל כך מסור... היו לו תשובות וסימני שאלה... / פשוט,
ילד נפלא / בעצם, כמו כלם... //

נשארה תמונה. סיום הטירונות... שבת בבסיס... טיול על הג'יפ... הפעם האחרונה... /
הבטחה שבקיץ הבא... שאחרי שיירד מן הקו... שכשישתחרר, עוד קצת יותר משנה...
/ הספר שכל כך רצה לקרא... המתנה שעוד מחכה על המדף... המכתב שלא הספקנו
לענות... / הנסיעה שאף פעם לא תהיה... הקול ששוב לא ישמע... החלום שישאר עמק
בזכרונות... //

נשארה תמונה. המון תמונות. ליד הקבר הפתוח... החברים שמתחבקים ובוכים...
הפרח על האבן הלבנה... / החברה שנשארה ליד... סבתא שעברה שואה... השכנים
שאבדו בן... בעצם, כל אחד במדינה... / ומעל הפסנתר הפורטרט שלו - - חיוך שקפא
לעד. מבט חודר / העינים אומרות הכל - אבל שותקות, והשקט הזה כל כך מצמרר... /
הזכרון מסרב להפרד... הרגעים היפים שלא ישוּבו... החלומות שהרגה העופרת... /

חיים שלמים שעצרו מלכת, אבל בלב הם רצים כמו בסרט... / ובלב הם נראים כל כך
אחרת... //

נשארה תמונה. כאלו שום דבר לא קרה / נשארה תמונה אחת. במסגרת שחרה. //